

Home>Familierecht en erfenissen>Erfenissen>**Erfenissen**

Erfenissen

Het nationale erfrecht verschilt aanzienlijk van lidstaat tot lidstaat (bijvoorbeeld: wie erft, wat zijn de (wettelijke) erfdelen, hoe moet de nalatenschap worden beheerd, in welke mate zijn de erfgenamen aansprakelijk voor schulden enz.).

Algemene informatie

Met de vaststelling op 4 juli 2012 van nieuwe regels van de Unie die tot doel hebben het voor burgers gemakkelijker te maken om de juridische aspecten van internationale nalatenschappen te regelen, is een belangrijke stap gezet naar de vereenvoudiging van grensoverschrijdende erfopvolging. Deze nieuwe regels zijn van toepassing op de erfopvolging van personen die overlijden op of na 17 augustus 2015.

De [verordening](#) zorgt ervoor dat een grensoverschrijdende nalatenschap een samenhangende behandeling krijgt onder een enkel rechtsstelsel en door een enkele instantie. In principe zijn de gerechten van de lidstaat waar een burger zijn laatste gewone verblijfplaats had bevoegd om erfrechtzaken te behandelen en is het recht van die lidstaat van toepassing. Burgers kunnen er echter ook voor kiezen dat het recht van de staat waarvan zij de nationaliteit bezitten, moet worden toegepast op hun nalatenschap. De toepassing van een enkel rechtsstelsel door een enkele instantie op een grensoverschrijdende erfopvolging voorkomt parallelle procedures met eventueel tegenstrijdige rechterlijke beslissingen. Het zorgt er ook voor dat de in een lidstaat gegeven beslissingen in de hele Unie worden erkend zonder dat daarvoor een speciale procedure is vereist.

De verordening voorziet ook in de invoering van een Europese erfrechtverklaring. Dit document wordt afgegeven door de autoriteit die de erfopvolging behandelt en kan worden gebruikt door erfgenamen, legatarissen, executeurs-testamentair en beheerders van de nalatenschap die zich in een andere lidstaat dienen te beroepen op hun hoedanigheid of de daaraan verbonden rechten of bevoegdheden dienen aan te tonen. Zodra de erfrechtverklaring is afgegeven, wordt zij in alle lidstaten erkend zonder dat daarvoor een speciale procedure is vereist.

Op 9 december 2014 heeft de Commissie een [uitvoeringsverordening](#) aangenomen waarin de formulieren worden vastgesteld die moeten worden gebruikt in het kader van de verordening betreffende erfopvolging:

- Word (362 Kb) [nl](#)
- PDF (844 Kb) [nl](#)

Op het e-justitieportaal kunt u een pdf-versie van het formulier V (Europese erfrechtverklaring) [online aanmaken en invullen](#).

Denemarken, Ierland en het Verenigd Koninkrijk nemen niet deel aan de verordening. Grensoverschrijdende erfopvolgingsprocedures die door de autoriteiten van deze drie lidstaten worden behandeld, blijven bijgevolg onder hun nationale regels vallen.

Vraagstukken met betrekking tot successiebelastingen zijn uitgesloten uit het toepassingsgebied van de verordening.

Informatie over de nieuwe EU-regels voor erfopvolging vindt u in deze [folder](#).

Klik op de desbetreffende nationale vlaggen op deze pagina om de informatiebladen te raadplegen over **het nationale erfrecht en de erfrechtprocedures in de verschillende lidstaten**. Deze informatiebladen zijn opgesteld door het [Europees justitieel netwerk in burgerlijke en handelszaken](#) (EJN-civiel), in samenwerking met de [Raad van Notarissen van de Europese Unie](#) (CNUE).

[Erfopvolging in Europa](#) is een door CNUE opgezette website waarop u antwoorden kunt vinden op uw vragen over erfopvolging in 22 lidstaten.

Indien u op zoek bent naar een notaris in een lidstaat, kunt u gebruik maken van de zoekfunctie [Een notaris vinden](#), die ter beschikking wordt gesteld door de Europese Commissie, in samenwerking met de deelnemende verenigingen van notarissen.

De nationale voorschriften inzake de registratie van testamenten lopen sterk uiteen. In een aantal lidstaten moet de persoon die een testament opstelt (de "erflater") dat testament zelf laten registreren. In andere lidstaten wordt registratie alleen aanbevolen of geldt ze slechts voor bepaalde soorten testamenten. In enkele lidstaten bestaan er geen registers van testamenten.

Indien u wenst te weten hoe een testament in een lidstaat wordt geregistreerd dan wel of een overledene een testament heeft opgesteld, kunt u [de informatiebladen](#) van het [European Network of the Registers of Wills Association](#) (ENRWA) raadplegen, die in drie of vier talen beschikbaar zijn. In deze informatiebladen wordt toegelicht hoe een testament in elke lidstaat wordt geregistreerd en hoe een testament in elke lidstaat kan worden opgezocht.

Links

[Erfenissen – kennisgevingen door de lidstaten en een zoekfunctie voor het vinden van de bevoegde \(gerechtelijke\) instantie\(s\)](#)

[Gids voor burgers : vereenvoudiging van internationale erfenissen dankzij EU-regels](#)

Resultaten van het project "Verdere ontwikkelingen op het gebied van de onderlinge koppeling van testamentenregisters", waarbij de nadruk ligt op de mogelijkheden om grensoverschrijdende erfopvolgingen efficiënter af te handelen via elektronische middelen en dat onder leiding staat van het [Estse ministerie van Justitie](#) en dat wordt uitgevoerd in samenwerking met het [Europees netwerk van verenigingen van testamentenregisters](#), de Raad van de notariaten van de Europese Unie, de Estse Kamer van notarissen, het Estse Centrum voor registers en informatiesystemen en de lidstaten van de Europese Unie:

- haalbaarheidsstudie (755 Kb) [en](#)
- eindverslag (507 Kb) [en](#)
- aanbevelingen (153 Kb) [en](#)

Laatste update: 10/12/2018

Deze pagina wordt beheerd door de Europese Commissie. De informatie op deze pagina geeft niet noodzakelijk het officiële standpunt van de Europese Commissie weer. De Commissie aanvaardt geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens waarnaar in dit document wordt verwezen. Gelieve de juridische mededeling te raadplegen voor de auteursrechtelijke regeling voor Europese pagina's.